

Emlékek

Tele van a polc emlékekkel,
Tele, ezeknek súlya alatt szakad le.
Összerogyik a hatalmas tehertől,
Ez lesz mi megsebez és megöl.
Lehull a levél, véget ér a nyár,
A szép elmúlt, nincs többé már.
Megnyugszom, nem hajt a tatár,
Az ágyikóm nyugalomba vár.
Elregélem néki polcom meséjét,
Minden percet: elejét s a végét.

Majd megfordítom párnámat és álomra hajtom kobakomat..."